

§ 11.

Skad enten Ektepagt oprettes før eller under Ektefæbet, er dens Retshyldighed ikke betinget af kongl. Konfirmation eller Stadfæstelse af anden offentlig Myndighed.

Ektepagt skal thinglæses ved Ektefællernes personlige Bærning, og, for saa vidt den omhandler faste Eiendomme, tillige ved sammes Bærning.

Indtil saadan Thinglysning har fundet Sted, forpligter Ektepagten kun Ektefællerne selv og deres Arvinger, men kan ikke gjøres gjældende overfor Tredemand, som ikke har havt Kundskab om den.

§ 12.

Den Myndighed, ved hvilken Ektefæbet slutes, maa ikke — uden at ifalde samme Straf, som er fastsat for Undlædelse af at paase, at der intet er til Hinder for Ektefæbet — stadfæste dette, inden der foreligger Bevis for, at de vordende Ektefæller have vedtaget at ordne deres indbyrdes Formueforhold enten ifølge denne Lovs §§ 1—8 eller ifølge Ektepagt med de efter § 9 tilstedelige Afvigelser fra sammes Bestemmelser.

Ovennævnte Bevis skal, for saa vidt Ektepagt ikke oprettes før Ektefæbet, bestaa i en Erklæring, ved hvis Affattelse de i § 10 for Ektepagts Oprettelse givne Bestemmelser komme til Anvendelse, dog at ogsaa §§ 1—8 oplæses for Parterne, inden Erklæringen underskrives af dem. Formen for Blanket til sliq Erklæring fastsættes af Justitsministeren.

§ 13.

Et Exemplar af Loven skal herefter vedheftes enhver Erklæring (jfr. § 12, 2det Stykke) og enhver Ektepagt.

§ 14.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1890, men finder ikke Anvendelse paa noget af de forinden bestaaende Ektefæber, med mindre der af vedkommende Ektefæller oprettes Ektepagt, indeholdende enten en Erklæring i Henhold til § 12, 2det Stykke eller Bestemmelser, der paa Grundlag af §§ 1—8 gaa ud paa Afvigelser derfra, som kan tilstedes ifølge § 9.

§ 15.

Alle tidligere med nærværende Lov uforenelige Bestemmelser sættes ud af Kraft med Hensyn til alle Ektefæber, som stiftes den 1. Januar 1890 og derefter, og til saadanne inden nysevnnte Dag stiftede, paa hvilke denne Lov ifølge § 14 maatte finde Anvendelse.

Bemærkning til ovenstaaende Lovforslag.

Nærmere Begrundelse findes i Forslagsstillerens 1884 udgivne Skrift „Om Ektefællers formueretlige Eigestillelse“ (Jacob Lunds Boghandel i Kjøbenhavn), især S. 65—93.